

fael Arias Salgado, consideren que el més perjudicial per al CDS és un pacte amb la dreta dura que, segons les seues paraules, només beneficia els socialistes en uns moments en què tenen problemes de credibilitat per l'esquerra.

Joaquín Leguina

Però la moció de censura amenaça de perjudicar un dels líders socialistes amb més projecció futura, donada la situació actual del PSOE, ja que el president de la Comunitat Autònoma de Madrid, convertit en el cap visible d'un corrent alternatiu a l'actual majoria socialista, estava fent a Madrid, en paraules dels sindicats, la política més progressista que es fa a l'estat espanyol.

Ara, esperant que els seus contactes funcionen i el CDS reba a Madrid una derrota en el seu intent d'integrar-se en un gran moviment de dretes liderat per Fraga, Leguina prepara una estratègia com a líder de l'oposició que siga, al mateix temps, una estratègia d'amistat amb l'UGT i pont amb el PSOE.

Les esperances de Leguina de que el CDS tinga una relliscada, no es basen exclusivament en la possibilitat de que els diputats centristes procedents del PSOE es rebel·len, sinó també en l'existència de dos diputats del grup mixt, procedents d'AP i que han constituït un partit regional independent de Madrid.

Amb aquests dos diputats és possible arribar a un acord per tal que no voten a la dreta. Les pressions de tots dos partits sobre aquests diputats, amb la promesa d'importants prebendes, han estat terribles durant els últims dies.

Els comunistes

El gir de Suárez ha arribat a desconcertar fins i tot els comunistes, alguns d'ells, idealitzadors del paper de Suárez quan, des de la presidència del govern, enfortí CCOO davant l'UGT amb l'objectiu de frenar els socialistes. El líder de CCOO, Antonio Gutiérrez, afirmà dies enrere que sols els socialistes són culpables del pacte Fraga-Suárez perquè —assegurà— amb els seus intents de desacreditar al CDS,

aquest no ha tingut més remei que unir-se al PP.

Aquesta afirmació és doblement greu quan, al mateix temps que intenta disculpar Adolfo Suárez, els vots d'Esquerra Unida seran els únics capaços de garantir que l'esquerra continue governant en alguns ajuntaments si la dreta en conjunt planteja moció de censura.

Ni tan sols els marxistes ortodoxos han estat capaços d'entendre que Adolfo Suárez havia estat sempre a la dreta i que l'únic que fa ara és tornar al seu si amb el convenciment que els vots d'esquerra poden estar descontents amb els socialistes, però són difícils de seduir per un duc amb un posat progressista.

En qualsevol cas, el que sembla demostrat és que la història del pacte entre fraguistes i suaristes i de les mocions de censura, assenyalen que la gran batalla es donarà a Madrid i que inclús si la moció de censura és guanyada per la dreta, aquesta governaria tan sols amb un vot de diferència. L'estabilitat no estarà garantida. La batalla de Madrid no ha fet més que començar. □

GUERRA BRUTA DE LA POLICIA CONTRA TXEMA MONTERO

La persecució de HB

Quan estem a les portes de la campanya electoral per al Parlament Europeu, HB, que presenta Txema Montero com a cap de llista, denuncia una campanya d'intoxicació contra els 'abertzales' centrada en la seua persona. A hores d'ara encara no s'ha aclarit el tema del 'talp' que la policia hi tenia ficat.

A. Zugasti (Sant Sebastià)

Els dirigents de la mesa nacional de HB no volen que la campanya per a tornar a col·locar Txema Montero en la Cambra d'Estrasburg se'n vaja en orris. Fonts d'aquesta coalició *abertzale* atribueixen a la *guerra bruta* les informacions que parlaven de les minuts que cobrava aquest eurodiputat pels seus serveis o les filtracions sobre els viatges que realitzava a Iparralde (el País Basc francès) per a entrevistar-s'hi amb el dirigent d'ETA Josu Ternera, que més endavant fou detingut per la policia francesa.

Càrrecs de HB han rebut últimament amenaces del GAL.

En aquest cas, el perill de noves filtracions *intoxicadores* tenen un origen concret, perquè Jon Idígoras assegurava als mitjans de comunicació que alts càrrecs d'EE i d'Eusko Alkartasuna havien advertit que existien una sèrie de plans concrets d'aquesta mena contra la coalició HB, però cap d'aquests partits ha comentat res sobre l'assump-

te. Més encara, Idígoras assegurava que HB té un contacte dins del CESID, el centre d'investigacions de l'Exèrcit, però sense tenir-ne més dades, aquest fet es valora més com un despit dels qui han estat patint la presència d'un «talp» dins de la direcció.

Els dirigents de HB havien denunciat en ocasions anteriors, els intents d'al-

L'aparell de HB tem que Txema Montero no resulte elegit parlamentari a Estrasburg.

tres partits de desbancar alguns alcaldes de la coalició abertzale, un fet que també va ser qualificat amb paraules ben grosses per part dels representants del partit. El PSE-PSOE va ser qui llançà la primera advertència a HB que els seus alcaldes podien córrer perill. Tot i que la sang no ha arribat al riu, el cert és que el que va aconseguir el pacte d'Ajuria Enea s'ha reflectit en alguns ajuntaments, on tots els partits —tret de HB— s'han unit en nombroses ocasions per a mostrar la seua protesta davant de fets violents. El cas més recent és el de l'Ajuntament d'Irún, on els partits signants d'aquest pacte aconseguiren reunir milers de persones per a protestar contra l'atemptat que, per equivocació, fa ferir greument un professor de dibuix de l'institut local. A hores d'ara, la víctima, Txema Rubio, es troba convalescent de l'amputació de les dues mans.

Ahora que Jon Idígoras anunciava una «guerra bruta» contra el seu partit, assegurava que han estat molts els dirigents de HB que han rebut amenaces mitjançant notes i trucades telefòniques. I encara que no hi eixia a la llum el nom del grup responsable d'aquestes amenaces, uns dies més tard el GAL tornava a aparèixer en escena. Alguns joves de la zona de Renteria, una de les més destacades pel que fa a mobilitzacions nacionalistes o radicals, van patir diverses agressions físiques, talls en el rostre i amenaces de mort que el governador civil de Guipúscoa ha promès d'investigar.

El que temen els dirigents de HB, però, és que hi hagen pròximes campa-

nyes d'intoxicació que repercuten en els vots que esperen aconseguir per a col·locar Txema Montero al Parlament d'Estrasburg.

Mentre Juan María Bandrés assegura en declaracions a la premsa, que votar HB és votar per Hipercor i a favor del tret al clatell, ETA, segons documents interns de l'organització armada, ha fet diverses advertències als seus comandos perquè les accions que realitzen siguin el menys indiscriminades possible. L'objectiu, segons aquesta estratègia, no seria la població civil, a fi d'arribar en millors condicions al final de la campanya electoral.

Tornar a repetir capítols sagnants com el d'Hipercor o el de la casaca-caserna de la guàrdia civil a Saragossa, poden posar en perill l'escó a Estrasburg i això no convé HB que, segons els estudis que ha encarregat, espera aconseguir un eurodiputat. Recordeu que Montero va aconseguir una important quantitat de vots a Catalunya, però és clar, dies abans que més de vint persones moriren al supermercat Hipercor de Barcelona.

HB, doncs, tem les intoxicacions, tot i que aquest qualificatiu mereix algunes matisacions després que va ser el més utilitzat quan Diario 16 va insinuar que existien infiltrats dins la Mesa Nacional, màxim òrgan de HB.

Un talp dins de HB

Quan el passat 25 d'abril Jon Idígoras hagué de reconèixer en roda de premsa que era cert que dins de HB hi havia un «talp», la notícia es va con-

vertir en un dels fets més comentats durant molt de temps. Idígoras hagué de demanar perdó als periodistes de Diario 16, als quals acusava d'estar pagats pels «fons de rèptils» i a més, reconegué que l'infiltrat era «kinito», Joseba Urkijo, un dels seus amics més íntims.

Aquesta redacció ha pogut saber que el colp va ser tan fort per al dirigent nacionalista que, en un principi, es va negar a participar en la roda de premsa on s'anaven a donar els detalls sobre la investigació que havia iniciat la coalició des que es va fer públic el reportatge del diari madrileny. Dissuadit pels seus companys, Idígoras va participar activament en la compareixença davant la premsa com a portaveu de HB. Tot sembla indicar que Joseba Urkijo roman a hores d'ara a Euskadi, possiblement a casa d'algun militant de confiança on és vigilat constantment.

Tot i que va ser un xoc psicològic haver de reconèixer l'existència d'un talp infiltrat en la direcció de HB, el cas hagués tingut més transcendència si Josu Iraeta hagués estat el causant de la situació. Iraeta, membre destacat de Hasi, una de les forces que conformen HB, s'ha caracteritzat per ser un dels durs quant a ideologia i estratègia política. El moviment d'alliberament basc és per a Iraeta com una trainera, on cadascun dels sectors ciutadans duu un rem (els treballadors, les dones, els moviments ciutadans, els defensors de l'euskera, etc.) però on el timó el porta ETA, que és qui marca el rumb que cal seguir. □